

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-444/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Ćiraković, predsjednika vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvijestitelja i Draženke Deladio, člana vijeća, u prethodnom postupku koji se vodi radi utvrđenja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom ISTO Grupa d.d., Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 78858201330, odlučujući o žalbi predlagatelja TILIJA d.o.o., Zagreb, Ulica Bernarda Vukasa 5, OIB: 22215055949, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kožul & Petrinović d.o.o. iz Zagreba, te žalbi dužnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-26/2022-34 od 25. svibnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 12. veljače 2025.

r i j e š i o j e

I. Uvažava se žalba predlagatelja i preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-26/2022-34 od 25. svibnja 2023. u dijelu točke I. izreke za iznos od 4.649,43 EUR / 35.031,20 kn i rješava:

Odbija se kao neosnovan dužnikov zahtjev za nadoknadu troškova prethodnog postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka za daljnji iznos od 4.649,43 EUR / 35.031,20 kn.

II. Odbijaju se kao neosnovane žalbe predlagatelja i dužnika i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-26/2022-34 od 25. svibnja 2023. u dijelu točke I. izreke za iznos od 1.250,00 kn / 165,90 EUR te u točki II. izreke.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je naložio predlagatelju TILIJA d.o.o. nadoknaditi dužniku ISTO Grupa d.o.o., Varaždin, troškove stečajnog postupka u iznosu od 4.815,34 EUR / 36.281,20 kn (točka I. izreke), dok je odbijen

kao neosnovan dužnikov zahtjev za nadoknadu troškova stečajnog postupka u iznosu od 19.574,13 EUR / 147.481,30 kn (točka II. izreke).

2. Prvostupanjski sud je utvrdio da postoji obveza TILIIJA d.o.o. kao predlagatelja otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom da nadoknadi troškove vođenja prethodnog postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom u dosuđenom iznosu.

3. Prvostupanjski sud je utvrdio da se u ovoj pravnoj stvari vodio jedinstveni prethodni postupak po osnovi više prijedloga, u smislu odredbe čl. 16. st. 7. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje SZ).

4. Vjerovnik TILIIJA d.o.o. je podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom po osnovi postojanja stečajnog razloga dužnikove prezaduženosti. Također, prijedlog je podnijela i Financijska agencija po službenoj dužnosti (čl. 110. st. 1. SZ-a), iz razloga postojanja stečajnog razloga dužnikove nesposobnosti za plaćanje, odnosno jer je dužnik u trenutku podnošenja prijedloga u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekidnom razdoblju od 120 dana.

5. S obzirom na to da je dužnik tijekom prethodnog postupka potvrdom FINA-e otklonio postojanja stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje (čl. 6. st. 3. SZ-a), a vjerovnik TILIIJA d.o.o. je i nakon toga ustrajao u prijedlogu da se otvori stečajni postupak nad dužnikom, ali nije uspio učiniti vjerojatnim postojanje stečajnog razloga dužnikove prezaduženosti, prvostupanjski sud mu je naložio primjenom odredbe čl. 16. st. 5. SZ-a nadoknaditi dužniku troškove zastupanja po odvjetniku.

6. Protiv pobijanog rješenja u točki I. njegove izreke žalbu je podnio predlagatelj TILIIJA d.o.o. zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog ostvarene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku. Predlagatelj je naveo kako smatra da je prvostupanjski sud u ovoj pravnoj stvari trebao primijeniti odredbu čl. 128. st. 9. SZ-a, kojom je propisano ako dužnik do završetka prethodnog postupka postane sposoban za plaćanje, troškove provedenog postupka u tom slučaju je dužan naknaditi dužnik.

7. Također smatra da pobijano rješenje ne sadrži razloge o tome na temelju čega je prvostupanjski sud utvrdio da on kao vjerovnik nije učinio vjerojatnim postojanje stečajnog razloga dužnikove prezaduženosti. Navodi da je on uz svoj prijedlog dostavio isprave kojima je dokazao ove odlučne činjenice.

8. Dužnik je protiv pobijanog rješenja u točki II. njegove izreke podnio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Dužnik smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe mjerodavne Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika time što mu nije priznao trošak sastavljanja podneska od 7. rujna 2022. po odvjetniku u zatraženom iznosu od 36.690,00 kn + PDV-a. U njemu je dužnik obrazložio zbog čega vjerovnikov prijedlog nije osnovan te je priložio materijalne dokaze.

9. Također, dužnik smatra da mu je trebalo priznati i trošak zastupanja na ročištu od 1. rujna 2022. u cijelom zatraženom iznosu, jer se na ročištu nije raspravljalo samo o procesnim pitanjima, već o meritumu stvari. Također, dužnik smatra da mu je prvostupanjski sud pravilno trebao priznati pravo na trošak pribavljanja isprava - potvrde iz Očevidnika FINA-e, sukladno odredbi Tbr. 32. st. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

10. Žalba predlagatelja TILIJA d.o.o. je djelomično osnovana, dok dužnikova žalba nije osnovana.

11. Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 57/11 - pročišćen tekst 25/13, 70/19, 80/22, 144/22 i 155/23; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava.

12. Iz spisa proizlazi da je dužnik tek na ročištu od 1. rujna 2022. na kojem se raspravljalo o tome jesu li ostvareni uvjeti za otvaranje stečajnog postupka nad njime, dostavio potvrdu FINA-e iz koje je proizlazilo da njegov poslovni račun više nije u blokadi te da je time otklonjena presumpcija postojanja stečajnog razloga njegove nesposobnosti za plaćanje. Odredbom čl. 128. st. 9. SZ-a je propisano da ako dužnik do završetka prethodnoga postupka postane sposoban za plaćanje, sud će postupak obustaviti. Troškove provedenoga postupka u tom slučaju dužan je naknaditi dužnik.

13. Iz toga slijedi da je potrebu održavanja spomenutog ročišta od 1. rujna 2022. uzrokovao, pored predlagatelja TILIJA d.o.o. i sam dužnik kod kojeg je do toga dana postojala presumpcija nesposobnosti za plaćanje. Zato on ne može opravdano zahtijevati nadoknadu troškova zastupanja po odvjetniku od predlagatelja, s obzirom na to da bi, neovisno o tome što se postupak vodio i po vjerovnikovom prijedlogu, za njega nastali takvi troškovi. Zato je ovaj sud ocijenio da je prvostupanjski sud pogrešno priznao dužniku pravo na trošak zastupanja na ročištu od 1. rujna 2022. u iznosu od 4.649,43 EUR / 35.031,20 kn. Zato je riješeno kao u točki I. izreke (čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a).

14. Jednaki argumenti vrijede i za zatraženi odvjetnički trošak pribavljanja isprava - potvrde FINA-e, koji bi za dužnika nastali neovisno o tome što je vjerovnik TILIJA d.o.o. podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Zato je prvostupanjski sud pravilno dužnikov zahtjev odbio kao neosnovan u tom dijelu.

15. Jednako tako, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da troškovi koji su nastali nakon toga datuma, nakon što je dužnik potvrdom FINA-e dokazao namirenje tražbina koje je na temelju valjanih osnova za plaćanje trebalo naplatiti, padaju na teret predlagatelja TILIJA d.o.o. Suprotno predlagateljevim žalbenim navodima, za ocjenu postojanja stečajnog razloga dužnikove prezaduženosti, odnosno da je vrijednost njegove imovine manja od postojećih obveza (čl. 7. st. 1. SZ-a) bilo je potrebno posebno stručno znanje financijske struke kojim stečajni sud ne raspolaže.

Zbog toga prvostupanjski sud nije mogao utvrditi takvu odlučnu činjenicu isključivo čitanjem isprava.

16. Dodatno, ovaj sud napominje da predlagatelj nije žalbom pobijao rješenje prvostupanjskog suda od 21. listopada 2022. kojim je, između ostaloga i zbog toga razloga obustavljen pokrenuti prethodni postupak nad dužnikom ISTO Grupa d.o.o. To je rješenje postalo pravomoćno.

17. Slijedom navedenog, kako vjerovnik TILIJIA d.o.o. kao predlagatelj nije učinio vjerojatnim postojanje stečajnog razloga dužnikove prezaduženosti, prvostupanjski sud je u smislu odredbe čl. 128. st. 7. SZ-a, trebao odrediti tko je dužan naknaditi troškove postupka. Pravilno je prvostupanjski sud odredio da je to dužan učiniti vjerovnik za troškove zastupanja dužnika po odvjetniku nastale nakon 1. rujna 2022., jer ih je on neosnovano uzrokovao (čl. 16. st. 5. SZ-a).

18. Neosnovane su dužnikove žalbene tvrdnje da mu je za sastav podneska od 7. rujna 2022., pravilnom primjenom mjerodavnog materijalnog prava - Tbr. 14. t. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22; dalje: OT), u vezi s Tbr. 7. t. 1. OT, trebalo priznati nastale odvjetničke troškove prema vrijednosti prijavljene tražbine. Dužnik u žalbi tvrdi da je riječ o podnesku koji sadrži činjenične navode ili obrazložene prijedloge, u smislu Tbr. 14. t. 2. OT.

19. Međutim, ovaj sud smatra da je dužnikov zahtjev u zatraženoj visini neopravdan iz razloga što je dužnik već prethodno bio dužan, a naročito na ročištu od 1. rujna 2022. održanom radi raspravljanja o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka iznijeti sve činjenice i predložiti dokaze o meritumu, odnosno o tome postoje li kod njega stečajni razlozi. Kako je prethodno obrazloženo, do toga datuma postojala je presumpcija postojanja stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje, zbog čega dužnik do tog trenutka nema pravo na naknadu troškova vođenog prethodnog postupka.

20. Osim toga, iz sadržaja podneska od 7. rujna 2022. proizlazi da je u njemu dužnik iznio stajalište o procesnim pitanjima - o dužnosti stečajnog suda hitnog upravljanja postupkom. Konkretno, dužnik se protivio produljenju roka u kojem se vjerovnik TILIJIA d.o.o. dužan očitovati o novosaznatim činjenicama - da kod dužnika više ne egzistira stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje pa i zbog tog razloga nije opravdano troškove odmjeriti primjenom Tbr. 14. t. 2. OT.

21. Zbog toga je dužniku za troškove sastava ovog podneska, kao i podneska od 21. listopada 2022. u kojem je zatražio nadoknadu troškova vođenog prethodnog postupka bilo opravdano priznati pravo na nadoknadu odvjetničkih troškova u visini propisanoj Tbr. 16. t. 1. OT koji se odnosi na podneske u neprocjenjivim izvanparničnim postupcima, u visini od 50 bodova, uz vrijednost boda od 10 kn (Tbr. 50. OT), odnosno trebalo mu je priznati ukupno iznos troškova prethodnog postupka od 1.250,00 kn / 165,90 EUR. Taj iznos je pravilno priznao i prvostupanjski sud, samo pogrešnom primjenom Tbr. 8. t. 3. OT.

22. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u točki II. izreke (čl. 380. t. 2 ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 12. veljače 2025.

Predsjednik vijeća
Branka Ćiraković

Broj zapisa: **9-30873-20a55**

Kontrolni broj: **04afb-d61d2-3cf95**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Branka Ćiraković, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.